

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (druhého senátu)

19. června 2014*

„Nařízení (ES) č. 6/2002 — (Průmyslový) vzor Společenství — Článek 6 — Individuální povaha —
Odlišný celkový dojem — Článek 85 odst. 2 — Nezapsaný (průmyslový) vzor Společenství —
Platnost — Podmínky — Důkazní břemeno“

Ve věci C-345/13,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Supreme Court (Irsko) ze dne 6. června 2013, došlým Soudnímu dvoru dne 24. června 2013, v řízení

Karen Millen Fashions Ltd

proti

Dunnes Stores,

Dunnes Stores (Limerick) Ltd,

SOUDNÍ DVŮR (druhý senát),

ve složení R. Silva de Lapuerta (zpravodajka), předsedkyně senátu, J. L. da Cruz Vilaça, G. Arestis, J.-C. Bonichot a A. Arabadžev, soudci,

generální advokát: M. Wathelet,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Karen Millen Fashions Ltd J. Watersem, solicitor,
- za Dunnes Stores a Dunnes Stores (Limerick) Ltd G. Byrnem, solicitor,
- za vládu Spojeného království S. Brighthouse, jako zmocněnkyní, ve spolupráci s N. Saundersem, barrister,
- za Evropskou komisi F. W. Bulstem a J. Samnadda, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 2. dubna 2014,

* Jednací jazyk: angličtina.

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu článku 6 a čl. 85 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 6/2002 ze dne 12. prosince 2001 o (průmyslových) vzorech Společenství (Úř. věst. 2002, L 3, s. 1; Zvl. vyd. 13/27, s. 142).
- 2 Tato žádost byla podána v rámci sporu mezi Karen Millen Fashions Ltd (dále jen „společnost KMF“) na straně jedné a Dunnes Stores a Dunnes Stores (Limerick) Ltd (dále společně jen „společnost Dunnes“) na straně druhé ve věci návrhu podaného společností KMF domáhajícího se toho, aby bylo společnosti Dunnes zakázáno užívat (průmyslové) vzory.

Právní rámec

Dohoda TRIPS

- 3 Dohoda o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví (dále jen „Dohoda TRIPS“), jež tvoří přílohu 1 C dohody zakládající Světovou obchodní organizaci (WTO), byla podepsána v Marrákeši dne 15. dubna 1994 a schválena rozhodnutím Rady 94/800/ES ze dne 22. prosince 1994 o uzavření dohod jménem Evropského společenství s ohledem na oblasti, které jsou v jeho pravomoci, v rámci Uruguayského kola mnohostranných jednání (1986–1994) (Úř. věst. L 336, s. 1; Zvl. vyd. 11/21, s. 80).
- 4 V oddíle 4 části II uvedené dohody, nadepsané „Normy, týkající se dostupnosti, rozsahu a užití práv k duševnímu vlastnictví“, který je nadepsán „Průmyslové vzory“, článek 25, nadepsaný „Podmínky ochrany“, stanoví:

„1. Členové poskytnou ochranu nezávisle vytvořeným průmyslovým vzorům, které jsou nové a původní. Členové mohou stanovit, že vzory nejsou nové nebo původní, jestliže se podstatně neodlišují od známých vzorů nebo kombinací známých znaků vzorů. Členové mohou stanovit, že se taková ochrana nebude vztahovat na vzory, určené v podstatě technickými nebo funkčními úvahami.

[...]“

Nařízení č. 6/2002

- 5 Body 9, 14, 16, 17, 19 a 25 odůvodnění nařízení č. 6/2002 uvádějí:

„(9) Důležitá ustanovení tohoto nařízení upravujícího (průmyslové) vzory by měla být uvedena v soulad s příslušnými ustanoveními směrnice 98/71/ES.

[...]

(14) Posouzení, zda má (průmyslový) vzor individuální povahu, by mělo být založeno na tom, zda celkový dojem, který na informovaného uživatele pohled na nový (průmyslový) vzor učiní, jej významně odlišuje od dojmu, který na něj učiní stávající (průmyslový) vzor [stávající (průmyslové) vzory] jako celek, s přihlédnutím k povaze výrobku, pro který je (průmyslový) vzor použit nebo do něhož byl zapracován, a zvláště pak k průmyslovému odvětví, do něhož spadá, a stupni volnosti původce vzoru při vývoji (průmyslového) vzoru.

[...]

- (16) Některá tato odvětví vytvářejí velké množství (průmyslových) vzorů na výrobky často mající krátkou tržní životnost, kde je ochrana nezatížená formalitami zápisu výhodou a doba trvání ochrany má menší význam. Na druhé straně existují průmyslová odvětví, která přikládají velký význam výhodám zápisu z důvodů větší právní jistoty, kterou poskytuje, a která vyžadují možnost delšího období ochrany odpovídajícího předpokládané době tržní životnosti jejich výrobků.
- (17) Toto si žádá dvě formy ochrany, první je krátkodobý nezapsaný (průmyslový) vzor a druhá je dlouhodobější zapsaný (průmyslový) vzor.

[...]

- (19) Právo k (průmyslovému) vzoru Společenství by nemělo být poskytnuto, pokud není (průmyslový) vzor nový a pokud se nevyznačuje ve srovnání s ostatními (průmyslovými) vzory individuální povahou.

[...]

- (25) Pro ta odvětví průmyslu, která vyrábějí v krátkém čase velká množství (průmyslových) vzorů s možnou krátkou životností, z nichž pouze některé mohou být nakonec obchodně využity, budou výhodné nezapsané (průmyslové) vzory Společenství. Dále je nutné, aby tato odvětví mohla snadněji využívat zapsané (průmyslové) vzory Společenství. Tuto potřebu by proto vyřešila možnost spojit několik (průmyslových) vzorů do jedné společné přihlášky. Nicméně s (průmyslovými) vzory obsaženými v jedné společné přihlášce by bylo možno pro účely výkonu práv, poskytování licencí, věcných práv, nuceného výkonu práva, úpadkového řízení, vzdání se, obnovení, postoupení vlastnictví, odkladu zveřejnění nebo prohlášení neplatnosti zacházet nezávisle na sobě.“

6 Článek 1 nařízení č. 6/2002 stanoví:

„1. (Průmyslový) vzor, který splňuje podmínky tohoto nařízení, se dále nazývá ‚(průmyslový) vzor Společenství‘.

2. (Průmyslový) vzor je chráněn:

- a) ‚nezapsaným (průmyslovým) vzorem Společenství‘, je-li zpřístupněn veřejnosti způsobem stanoveným tímto nařízením;

[...]“

7 Podle čl. 4 odst. 1 tohoto nařízení je (průmyslový) vzor chráněn právem k (průmyslovému) vzoru, pokud je nový a má individuální povahu.

8 Článek 5 uvedeného nařízení stanoví:

„1. (Průmyslový) vzor je považován za nový, pokud nebyl zpřístupněn veřejnosti shodný (průmyslový) vzor:

- a) v případě nezapsaného (průmyslového) vzoru Společenství přede dnem, kdy byl (průmyslový) vzor, jehož ochrana je požadována, poprvé zpřístupněn veřejnosti;

b) v případě zapsaného (průmyslového) vzoru Společenství přede dnem podání přihlášky k zápisu nebo, pokud je uplatněno právo přednosti, přede dnem vzniku práva přednosti.

2. (Průmyslový) vzor je pokládán za shodný, pokud se jeho znaky liší jen v nepodstatných podrobnostech.“

9 Článek 6 téhož nařízení stanoví:

„1. (Průmyslový) vzor má individuální povahu, pokud se celkový dojem, který vyvolá u informovaného uživatele, liší od celkového dojmu vyvolaného u tohoto uživatele [jakýmkoli] (průmyslovým) vzorem, který byl zpřístupněn veřejnosti:

a) v případě nezapsaného (průmyslového) vzoru Společenství přede dnem, kdy byl (průmyslový) vzor, jehož ochrana se požaduje, poprvé zpřístupněn veřejnosti;

b) v případě zapsaného (průmyslového) vzoru Společenství přede dnem podání přihlášky k zápisu nebo, bylo-li uplatněno právo přednosti, přede dnem vzniku práva přednosti.

2. Při posuzování individuální povahy se bere v úvahu míra volnosti původce vzoru při vývoji (průmyslového) vzoru.“

10 Článek 11 nařízení č. 6/2002 zní následovně:

„1. (Průmyslový) vzor, který splňuje požadavky oddílu 1, je chráněn právem k nezapsanému (průmyslovému) vzoru po dobu tří let ode dne, kdy byl (průmyslový) vzor poprvé v rámci Společenství zpřístupněn veřejnosti.

2. Pro účely odstavce 1 je (průmyslový) vzor považován za zpřístupněný veřejnosti ve Společenství, pokud byl zveřejněn nebo jinak oznámen, vystavován, obchodně použit nebo jiným způsobem uveden ve veřejnou známost takovým způsobem, že během obvyklých obchodních činností mohly tyto události vejít ve známost v odborných kruzích činných v rámci Společenství a specializovaných v daném oboru. (Průmyslový) vzor se však nepovažuje za zpřístupněný veřejnosti, pokud byl sdělen pouze třetí osobě pod výslovnou nebo mlčky předpokládanou podmínkou jeho utajení.“

11 Článek 19 tohoto nařízení stanoví:

„1. Zápis zapsaného (průmyslového) vzoru Společenství poskytuje jeho majiteli výlučné právo jej užívat a zabránit třetí osobě užívat (průmyslový) vzor bez jeho souhlasu. Užívání (průmyslového) vzoru zahrnuje zejména výrobu, nabízení, uvádění na trh, dovoz, vývoz nebo používání výrobku, v němž je (průmyslový) vzor ztělesněn nebo u něhož je použit, jakož i skladování takového výrobku pro tyto účely.

2. Nezapsaný (průmyslový) vzor však poskytuje svému majiteli právo zabránit krokům uvedeným v odstavci 1 pouze tehdy, pokud napadené užití vyplývá z kopírování chráněného (průmyslového) vzoru.

Napadené užití se nepovažuje za výsledek kopírování chráněného (průmyslového) vzoru, pokud vyplývá z nezávislé tvůrčí práce původce (průmyslového) vzoru, u něhož se lze důvodně domnívat, že nebyl obeznámen s (průmyslovým) vzorem, který byl zpřístupněn veřejnosti majitelem.

[...]“

12 Článek 85 odst. 2 uvedeného nařízení stanoví:

„V soudním řízení o žalobě pro porušení nebo žalobě pro hrozící porušení nezapsaného (průmyslového) vzoru Společenství soud pro (průmyslové) vzory Společenství pohlíží na (průmyslový) vzor Společenství jako na vzor platný, pokud majitel práva předloží důkaz, že byly splněny podmínky stanovené v článku 11 a označí, co představuje individuální povahu jeho (průmyslového) vzoru Společenství. Žalovaný však může zpochybnit jeho platnost procesní námitkou nebo protinávrhem na prohlášení neplatnosti.“

Spor v původním řízení a předběžné otázky

13 KMF je společností podle anglického práva, jejíž činnost spočívá ve výrobě a prodeji dámských oděvů.

14 Společnost Dunnes je významnou skupinou v oblasti maloobchodního prodeje v Irsku, která v rámci svých činností prodává dámské oděvy.

15 Společnost KMF v roce 2005 vytvořila a dala v Irsku do prodeje pruhovanou halenku v modrém a kamenitě hnědém provedení, jakož i černou pletenou blůzu (dále jen „oděvy KMF“).

16 Zástupci společnosti Dunnes koupili u jednoho z irských prodejních míst společnosti KMF exempláře oděvů posledně uvedené společnosti. Následně společnost Dunnes nechala vyrobit kopie těchto oděvů mimo Irsko a na konci roku 2006 je dala do prodeje ve svých irských obchodech.

17 Společnost KMF, která tvrdila, že je majitelkou nezapsaných (průmyslových) vzorů Společenství týkajících se uvedených oděvů, dne 2. ledna 2007 podala u High Court žalobu, kterou se domáhala zejména toho, aby bylo společnosti Dunnes zakázáno užívat tyto (průmyslové) vzory, jakož i získání náhrady škody.

18 High Court této žalobě vyhověl.

19 Společnost Dunnes proti rozhodnutí High Court podala odvolání u Supreme Court.

20 Tento soud uvádí, že společnost Dunnes nezpochybňuje, že kopírovala oděvy KMF a připouští, že nezapsané (průmyslové) vzory Společenství, ohledně nichž společnost KMF tvrdí, že je jejich majitelkou, jsou nové.

21 Z předkládacího rozhodnutí však vyplývá, že společnost Dunnes zpochybňuje, že je společnost KMF majitelkou nezapsaného (průmyslového) vzoru Společenství pro každý z oděvů KMF z důvodu, že tyto oděvy nemají individuální povahu ve smyslu nařízení č. 6/2002 a že toto nařízení společnosti KMF ukládá, aby fakticky prokázala, že tyto oděvy takovou povahu mají.

22 Za těchto podmínek se Supreme Court rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Musí být při posouzení individuální povahy (průmyslového) vzoru, ohledně něhož je uváděno, že se na něj pro účely nařízení [č. 6/2002] vztahuje ochrana jakožto na nezapsaný (průmyslový) vzor Společenství, hodnocen celkový dojem, který vyvolá u informovaného uživatele ve smyslu článku 6 uvedeného nařízení, s ohledem na to, zda se liší od celkového dojmu, který vyvolává u takového uživatele

a) jakýkoli jednotlivý (průmyslový) vzor, který byl dříve zpřístupněn veřejnosti, nebo

- b) jakákoli kombinace známých znaků (průmyslových) vzorů, pocházejících z více než jednoho staršího (průmyslového) vzoru tohoto typu?
- 2) Je soud pro (průmyslové) vzory Společenství povinen pro účely čl. 85 odst. 2 nařízení [č. 6/2002] na nezapsaný (průmyslový) vzor Společenství pohlížet jako na vzor platný, pokud majitel pouze označí, co představuje individuální povahu (průmyslového) vzoru, nebo je majitel povinen prokázat, že (průmyslový) vzor má individuální povahu v souladu s článkem 6 uvedeného nařízení?“

K předběžným otázkám

K první otázce

- 23 Podstatou první otázky předkládajícího soudu je, zda článek 6 nařízení č. 6/2002 musí být vykládán v tom smyslu, že k tomu, aby (průmyslový) vzor mohl být považován za vzor mající individuální povahu, se celkový dojem, který tento (průmyslový) vzor vyvolá u informovaného uživatele, musí lišit od celkového dojmu vyvolaného u tohoto uživatele jednotlivým starším (průmyslovým) vzorem nebo několika jednotlivými staršími (průmyslovými) vzory, anebo kombinací izolovaných znaků vycházejících z několika starších (průmyslových) vzorů.
- 24 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že ze znění článku 6 nařízení č. 6/2002 nevyplývá, že celkový dojem, který je v tomto článku zmíněn, musí být celkovým dojmem vyvolaným takovou kombinací.
- 25 Uvedený článek 6 je totiž vzhledem k tomu, že odkazuje na celkový dojem, který u informovaného uživatele vyvolává „jakýkoli (průmyslový) vzor“, který byl zpřístupněn veřejnosti, třeba vykládat v tom smyslu, že posouzení individuální povahy (průmyslového) vzoru je třeba provést s ohledem na jeden nebo několik přesných, individualizovaných, určitých a identifikovaných (průmyslových) vzorů v rámci všech (průmyslových) vzorů zpřístupněných veřejnosti dříve.
- 26 Jak uvedly vláda Spojeného království a Evropská komise, tento výklad je v souladu s judikaturou, podle níž je-li to možné, informovaný uživatel provede přímé srovnání zpochybných (průmyslových) vzorů (viz rozsudky *PepsiCo v. Grupo Promer Mon Graphic*, C-281/10 P, EU:C:2011:679, bod 55, jakož i *Neuman a další v. José Manuel Baena Grupo*, C-101/11 P a C-102/11 P, EU:C:2012:641, bod 54), neboť takové srovnání se vztahuje skutečně k dojmu, který u tohoto uživatele vyvolává nikoli seskupení specifických znaků nebo částí starších (průmyslových) vzorů, ale individualizované a určité starší (průmyslové) vzory.
- 27 Je zajisté pravda, že Soudní dvůr rovněž uvedl, že nelze vyloučit, že přímé srovnání je v dotčeném odvětví neproveditelné nebo neobvyklé, zejména z důvodu specifických okolností nebo vlastností předmětů, které starší ochranná známka a zpochybný (průmyslový) vzor představují. V tomto kontextu uvedl, že v případě neexistence přesného údaje v tomto ohledu v nařízení č. 6/2002 nelze mít za to, že úmyslem unijního zákonodárce bylo posouzení případných (průmyslových) vzorů omezit na přímé srovnání (viz rozsudky *PepsiCo v. Grupo Promer Mon Graphic*, EU:C:2011:679, body 55 a 57, jakož i *Neuman a další v. José Manuel Baena Grupo*, EU:C:2012:641, body 54 a 56).
- 28 V tomto ohledu je však třeba uvést, že ačkoli Soudní dvůr připustil možnost nepřímého srovnání dotčených (průmyslových) vzorů, následně se omezil na uvedení, že Tribunál Evropské unie mohl, aniž se dopustil nesprávného právního posouzení, založit své úvahy na nedokonalé představě celkového dojmu vyvolaného těmito (průmyslovými) vzory (viz rozsudky *PepsiCo v. Grupo Promer Mon Graphic*, EU:C:2011:679, bod 58, jakož i *Neuman a další v. José Manuel Baena Grupo*, EU:C:2012:641, bod 57).

- 29 Jak přitom generální advokát uvedl v bodech 48 až 50 svého stanoviska, takové nepřímé srovnání založené na nedokonalé představě se vztahuje nikoli k představě o specifických znacích pocházejících z několika starších (průmyslových) vzorů, ale k představě o určitých (průmyslových) vzorech.
- 30 Předcházející úvahy nelze vyvrátit argumenty vznesenými společností Dunnes.
- 31 Pokud jde o argumenty založené na bodu 14 odůvodnění nařízení č. 6/2002, který používá výrazy „stávající (průmyslové) vzory jako celek“ a na bodu 19 odůvodnění tohoto nařízení, který používá výrazy „ve srovnání s ostatními (průmyslovými) vzory“, je třeba připomenout, že preambule aktu Společenství nemá závaznou právní hodnotu a nemůže být uplatňována jako důvod pro odchýlení se od vlastních ustanovení dotčeného aktu ani pro výklad těchto ustanovení ve smyslu zjevně odporujícím jejich znění (rozsudek *Deutsches Milch-Kontor*, C-136/04, EU:C:2005:716, bod 32 a citovaná judikatura).
- 32 V každém případě je třeba konstatovat, že ačkoli bod 14 odůvodnění nařízení č. 6/2002 odkazuje na dojem, který na informovaného uživatele učiní „stávající (průmyslové) vzory jako celek“, tyto výrazy nejsou uvedeny v žádném ustanovení tohoto nařízení.
- 33 Kromě toho užití uvedených výrazů, ani užití výrazů „ve srovnání s ostatními (průmyslovými) vzory“ v bodě 19 odůvodnění nařízení č. 6/2002 neznámá, že by relevantním dojmem pro účely použití článku 6 tohoto nařízení byl dojem vyvolaný nikoli staršími individualizovanými (průmyslovými) vzory, ale kombinací izolovaných znaků pocházejících z takových (průmyslových) vzorů.
- 34 Dále, pokud jde o odkaz na „kombinace známých znaků vzorů“, který je uveden ve druhé větě čl. 25 odst. 1 Dohody TRIPS, stačí uvést, že toto ustanovení je formulováno jako fakultativní, a že v důsledku toho strany této dohody nejsou povinny stanovit, že se novost nebo originalita vzorů posuzuje s ohledem na takové kombinace.
- 35 Za těchto podmínek je na první otázku třeba odpovědět tak, že článek 6 nařízení č. 6/2002 musí být vykládán v tom smyslu, že k tomu, aby (průmyslový) vzor mohl být považován za vzor mající individuální povahu, se celkový dojem, který tento (průmyslový) vzor vyvolá u informovaného uživatele, musí lišit od celkového dojmu vyvolaného u tohoto uživatele nikoli kombinací izolovaných znaků vycházejících z několika starších (průmyslových) vzorů, ale jednotlivým starším (průmyslovým) vzorem nebo několika jednotlivými staršími (průmyslovými) vzory.

Ke druhé otázce

- 36 Podstatou druhé otázky předkládajícího soudu je, zda čl. 85 odst. 2 nařízení č. 6/2002 musí být vykládán v tom smyslu, že k tomu, aby soud pro (průmyslové) vzory Společenství na nezapsaný (průmyslový) vzor Společenství pohlížel jako na vzor platný, musí majitel tohoto (průmyslového) vzoru prokázat, že (průmyslový) vzor má individuální povahu ve smyslu článku 6 tohoto nařízení, nebo musí pouze označit, co představuje takovou povahu uvedeného (průmyslového) vzoru.
- 37 Ze samotného znění čl. 85 odst. 2 nařízení č. 6/2002 vyplývá, že k tomu, aby se na nezapsaný (průmyslový) vzor Společenství pohlíželo jako na vzor platný, přísluší jeho majiteli, aby zaprvé prokázal, že byly splněny podmínky stanovené v článku 11 tohoto nařízení, a zadruhé označil, co představuje individuální povahu tohoto (průmyslového) vzoru.
- 38 V souladu s čl. 11 odst. 1 nařízení č. 6/2002 je (průmyslový) vzor, který splňuje požadavky oddílu 1 tohoto nařízení, chráněn právem k nezapsanému (průmyslovému) vzoru Společenství po dobu tří let ode dne, kdy byl tento (průmyslový) vzor poprvé v rámci Evropské unie zpřístupněn veřejnosti.

- 39 Jak uvádí samotný nadpis článku 85 nařízení č. 6/2002, tento článek zavádí v odst. 1 domněnku platnosti zapsaných (průmyslových) vzorů Společenství a v odst. 2 domněnku platnosti nezapsaných (průmyslových) vzorů Společenství.
- 40 Uplatnění této domněnky platnosti je přitom svou povahou neslučitelné s výkladem čl. 85 odst. 2 nařízení č. 6/2002 zastávaným společností Dunnes, podle něhož důkaz, který musí majitel (průmyslového) vzoru předložit na základě tohoto ustanovení, a sice důkaz, že byly splněny podmínky stanovené v článku 11 tohoto nařízení, zahrnuje důkaz o tom, že dotčený (průmyslový) vzor splňuje rovněž všechny podmínky uvedené v oddíle 1 hlavy II uvedeného nařízení, a sice v člancích 3 až 9 téhož nařízení.
- 41 Výklad čl. 85 odst. 2 nařízení č. 6/2002 ve spojení s článkem 11 tohoto nařízení navrhovaný společností Dunnes by rovněž měl za účinek, že by druhá podmínka stanovená v uvedeném čl. 85 odst. 2, a sice podmínka, podle níž majitel (průmyslového) vzoru musí označit, co představuje individuální povahu tohoto (průmyslového) vzoru, ztratila smysl a podstatu.
- 42 Kromě toho by tento výklad nebyl v souladu s cílem jednoduchosti a rychlosti, který – jak vyplývá z bodů 16 a 17 odůvodnění nařízení č. 6/2002 – odůvodňuje ochranu nezapsaného (průmyslového) vzoru Společenství.
- 43 V tomto kontextu je třeba uvést, že rozdíl učiněný v článku 85 nařízení č. 6/2002 mezi postupy týkajícími se zapsaného (průmyslového) vzoru Společenství a postupy týkajícími se nezapsaného (průmyslového) vzoru Společenství vyplývá z nezbytnosti, aby bylo v případě posledně uvedené kategorie určeno datum, od něhož dotčený (průmyslový) vzor požívá ochrany stanovené tímto nařízením, jakož i přesný předmět této ochrany. Z důvodu neexistence formalit zápisu může být totiž obtížnější tyto skutečnosti identifikovat v případě nezapsaného (průmyslového) vzoru než v případě (průmyslového) vzoru zapsaného.
- 44 Kromě toho pokud by čl. 85 odst. 2 nařízení č. 6/2002 měl být vykládán v tom smyslu, že na nezapsaný (průmyslový) vzor je třeba nahlížet jako na vzor platný pouze v případě, že jeho majitel prokáže, že tento vzor splňuje všechny podmínky uvedené v oddíle 1 hlavy II uvedeného nařízení, možnost stanovená ve druhé větě uvedeného čl. 85 odst. 2 pro žalovaného, aby zpochybnil platnost uvedeného (průmyslového) vzoru procesní námitkou nebo protinávrhem na prohlášení neplatnosti, by byla ve značné míře zbavena smyslu a ztratila by podstatu.
- 45 Pokud jde o druhou podmínku uvedenou v čl. 85 odst. 2 nařízení č. 6/2002, stačí uvést, že znění tohoto ustanovení je v rozsahu, v němž od majitele nezapsaného (průmyslového) vzoru Společenství pouze vyžaduje, aby označil, co představuje individuální povahu tohoto (průmyslového) vzoru, jednoznačné a nelze jej vykládat tak, že znamená povinnost prokázat, že dotčený (průmyslový) vzor má individuální povahu.
- 46 Je-li totiž z důvodu, že pro tuto kategorii (průmyslových) vzorů neexistují formality zápisu, nezbytné, aby majitel dotčeného (průmyslového) vzoru specifikoval předmět ochrany, již požaduje na základě uvedeného nařízení, stačí, aby identifikoval znak nebo znaky svého (průmyslového) vzoru, které mu přiznávají individuální povahu.
- 47 Za těchto podmínek je na druhou otázku třeba odpovědět tak, že čl. 85 odst. 2 nařízení č. 6/2002 musí být vykládán v tom smyslu, že k tomu, aby soud pro (průmyslové) vzory Společenství na nezapsaný (průmyslový) vzor Společenství pohlížel jako na vzor platný, nemusí majitel tohoto (průmyslového) vzoru prokázat, že (průmyslový) vzor má individuální povahu ve smyslu článku 6 tohoto nařízení, ale musí pouze označit, co představuje takovou povahu uvedeného (průmyslového) vzoru, to znamená identifikovat znak nebo znaky dotčeného (průmyslového) vzoru, které mu podle tohoto majitele přiznávají tuto povahu.

K nákladům řízení

48 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (druhý senát) rozhodl takto:

- 1) **Článek 6 nařízení Rady (ES) č. 6/2002 ze dne 12. prosince 2001 o (průmyslových) vzorech Společenství musí být vykládán v tom smyslu, že k tomu, aby (průmyslový) vzor mohl být považován za vzor mající individuální povahu, se celkový dojem, který tento (průmyslový) vzor vyvolá u informovaného uživatele, musí lišit od celkového dojmu vyvolaného u tohoto uživatele nikoli kombinací izolovaných znaků vycházejících z několika starších (průmyslových) vzorů, ale jednotlivým starším (průmyslovým) vzorem nebo několika jednotlivými staršími (průmyslovými) vzory.**
- 2) **Článek 85 odst. 2 nařízení č. 6/2002 musí být vykládán v tom smyslu, že k tomu, aby soud pro (průmyslové) vzory Společenství na nezapsaný (průmyslový) vzor Společenství pohlížel jako na vzor platný, nemusí majitel tohoto (průmyslového) vzoru prokázat, že (průmyslový) vzor má individuální povahu ve smyslu článku 6 tohoto nařízení, ale musí pouze označit, co představuje takovou povahu uvedeného (průmyslového) vzoru, to znamená identifikovat znak nebo znaky dotčeného (průmyslového) vzoru, které mu podle tohoto majitele přiznávají tuto povahu.**

Podpisy.